

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hlušíkem, Ph.D. ve věci

žalobce: **H. M.**

státní příslušnost Bělorusko

toho času Pobytové středisko Havířov

sídlem Na Kopci 269/5, 735 64 Havířov – Dolní Suchá

zastoupeného advokátem Mgr. Ladislavem Bártou

sídlem Purkyňova 6, 702 00 Ostrava

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**

sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 7. 2019, č. j. OAM-588/ZA-ZA11-ZA08-2018, ve věci mezinárodní ochrany

Shodu s prvopisem potvrzuje

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 30. 7. 2019 domáhal přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 7. 2019, č. j. OAM-588/ZA-ZA11-ZA08-2018, kterým bylo rozhodnuto tak, že se žalobci mezinárodní ochrana dle § 12, § 13, § 14, § 14 a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“) neuděluje.
2. Žalobce má za to, že žalovaný nesprávně vyhodnotil otázku udělení humanitárního azylu vzhledem k opomenutí vyhodnocení kritéria věku žalobce na území ČR. Žalovaný se v odůvodnění rozhodnutí zabýval otázkou, zda jsou v případě žalobce dány důvody udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu, avšak podle žalobce nedostatečně. Poukázal na závěry vyplývající z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2014, č. j. 5 Azs 23/2013-18. Zdůraznil, že ačkoliv rozhodnutí o udělení či neudělení humanitárního azylu podléhá pouze velmi omezenému soudnímu přezkumu, nemůže napadené rozhodnutí z hlediska citované judikatury obstát. Žalobce je bezesporu osobou vyššího věku, když ve svých 64 letech dosahuje takřka kategorie zranitelné osoby podle § 2 odst. 1 písm. i) zákona o azylu. Žalovaný se však nevěnoval dostatečně vyhodnocení otázky věku žalobce při úvahách o udělení humanitárního azylu. Naprosté opomenutí jakékoliv úvahy zahrnující právě uvedené kritérium představuje zřetelné zneužití správního uvážení.
3. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout; uvedl, že nesouhlasí s obsahem žalobních námitek, neboť nedokládají namítaná porušení zákonných ustanovení. Má za to, že úvahy týkající se neudělení humanitárního azylu dostatečně rozvedl, zhodnotil všechny skutečnosti, přičemž jeho úvahy nejeví známky libovůle a ze správního spisu neplyne ani porušení procesních předpisů. O humanitární azyl nelze žádat, není na něj právní nárok. Zdůraznil, že neopomněl při svých úvahách věk žadatele. Správní uvážení žalovaného odpovídá ustálené judikatuře.

Zjištění z obsahu správních spisů

4. Ze správních spisů soud zjistil, že žalobce podal již dne 19. 4. 2013 žádost o udělení mezinárodní ochrany, přičemž rozhodnutím žalovaného ze dne 29. 10. 2013 mu byla udělena doplňková ochrana na dobu 12 měsíců. Dne 4. 11. 2014 došlo k jejímu zániku uplynutím doby, na kterou byla udělena. Dále dne 22. 12. 2014 požádal žalobce opětovně o udělení mezinárodní ochrany, přičemž mu byla žalovaným dne 28. 5. 2015 opětovně udělena doplňková ochrana na dobu 12 měsíců, která byla rozhodnutím žalovaného ze dne 17. 5. 2016 prodloužena o dalších 24 měsíců. Tato zanikla dne 8. 6. 2018 uplynutím doby, na kterou byla udělena. Dne 4. 7. 2018 podal žalobce opětovně žádost o udělení mezinárodní ochrany. K této žádosti poskytl žalobce informace o své osobě a o důvodech žádosti, a to také v protokolu o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, že je běloruské národnosti i státní příslušnosti, od roku 2016 je vdovcem, má syna V. M., který dlouhodobě žije v Bělorusku. Jako důvod žádosti uvedl strach z návratu do vlasti, protože

jejich prezident je u moci již 20 let. V Bělorusku se účastnil demonstrací proti prezidentovi a tyto rozháněla policie. Má strach, že bude poslán do vězení.

5. Ve správním spise jsou založeny informace o zemi původu, ohledně politické a bezpečnostní situace v Bělorusku z června 2018, zpráva o dodržování lidských práv v Bělorusku z března 2019 a Informace MZV ČR z června 2019 o pobytu občanů Běloruska v zahraničí a situace občanů Běloruska po návratu do vlasti. a hodnocení Kosova jako bezpečné země původu z října 2018. Dne 3. 7. 2019 byla žalobci dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich využití. Žalobce doplnění podkladů pro rozhodnutí žalobce nenavrhl, uvedl pouze to, že syn bydlí v Bělorusku, nyní už za ním nikdo nechodí, ale dřív tam chodila policie a ptala se po žalobci.
6. Následně dne 9. 7. 2019 rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Žalovaný neshledal naplnění zákonných důvodů pro udělení azylu, ani důvod k udělení doplňkové ochrany. Žalovaný dále posuzoval také otázku udělení humanitárního azylu. Uvedl, že se zabýval žalobcovou rodinnou, sociální a ekonomickou situací a přihlédl také k jeho věku i zdravotnímu stavu a dospěl k závěru, že z průběhu správního řízení nevyplynul žádný důvod hodný zvláštního zřetele pro jeho udělení. Uzavřel, že žalobce je dospělou a zdravou osobou schopnou zajistit si obživu prací, když žalobce trpí posledních pět let lupenkou. Pokud jde o rodinnou situaci, je vdovec a zletilý syn žije v Bělorusku.

Posouzení věci krajským soudem

7. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s.
8. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu a obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace ohledně politické, bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Bělorusku soud považuje za zcela dostatečné a přiměřeně aktuální k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí.
9. Žalobce uplatnil v žalobě v zásadě pouze jediný žalobní bod, a to že žalovaný se nevěnoval vyhodnocení otázky věku žalobce při úvahách o udělení humanitárního azylu. Tato námitka však podle krajského soudu není důvodná. Předně je třeba vycházet z toho, že, jak vyplývá z dlouhodobé, bohaté a konstantní judikatury správních soudů, udělení azylu z humanitárních důvodů je vázáno na správní uvážení a žadatel na ně nemá nárok. Soud při přezkouvání takového rozhodnutí posuzuje pouze to, zda uvážení nevybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem a zda k němu správní orgán dospěl řádným procesním postupem; nemůže však - jsou-li tyto předpoklady splněny - vytýkat správnímu orgánu, že svého práva udělit humanitární azyl neužil (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2005, č. j. 6 Azs 304/2004-43, č. j. 5 Azs 196/2005-48 ze dne 7. 12. 2005, č. j. 8 Asz 195/2005-66 ze dne 17. 2. 2006 a další).
10. V rozsudku ze dne 22. 1. 2004, č. j. 5 Azs 47/2003-48 Nejvyšší správní soud uzavřel, že „Azyl z humanitárních důvodů lze udělit pouze v případě hodném zvláštního zřetele. Není na něj právní nárok a posouzení důvodů žadatele je otázkou správního uvážení správního orgánu.

V otázkách přezkumu správního rozhodnutí, které je ovládáno zásadami správního uvážení, zákon vytváří kriteria, podle nichž a v jejichž rámci se může uskutečnit volba, včetně výběru a zjišťování těch skutečností konkrétního případu, které nejsou správní normou předpokládány, ale uvážením správního orgánu jsou uznány za potřebné pro volbu jeho rozhodnutí. Samotné správní rozhodnutí podléhá přezkumu soudu pouze v tom směru, zda nevybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem, zda je v souladu s pravidly logického usuzování a zda premisy takového úsudku byly zjištěny řádným procesním postupem. Za splnění těchto předpokladů není soud oprávněn z týchž skutečností dovozovat jiné nebo přímo opačné závěry (prejud. III. ÚS 101/95).“.

11. Z napadeného rozhodnutí přitom jednoznačně vyplývá, jaké skutečnosti považoval žalovaný za podstatné při úvahách o (ne)udělení humanitárního azylu ve smyslu § 14 zákona o azylu – posuzoval zejména rodinnou, sociální a ekonomickou situaci žalobce a přihlédl **také k jeho věku** i zdravotnímu stavu. Je zcela zřejmý výběr podstatných posuzovaných skutečností zvolených žalovaným pro potřeby správního uvážení ve smyslu § 14 zákona o azylu. Nelze vytýkat žalovanému, pokud se blíže nevyjádřil k tomu, jak vyhodnotil otázku věku žalobce, když je zřejmé, že věk žalobce žalovaný nevyhodnotil jako okolnost zvláštního zřetele hodnou. Samotný žalobce se nedomáhal ochrany z humanitárních důvodů, a ani ve své výpovědi stran svého věku či jeho životní situace s ním související neuvedl žádné podstatné okolnosti, které by měly žalovaného vést k tomu, že věk může být u žalobce právě tou zcela specifickou významnou okolností, která by mohla vést k závěru o naplnění podmínek pro udělení azylu dle § 14 zákona o azylu.
12. Krajský soud má za to, že žalovaný se zcela správně a podrobně vypořádal se všemi podstatnými skutečnostmi a z hlediska žalobní námitky se všemi skutečnostmi, které mohly mít vliv na rozhodnutí o udělení azylu z humanitárních důvodů, přičemž podle přesvědčení krajského soudu jsou úvahy žalovaného v tomto směru zcela logické, přezkoumatelné a nevybočující ze zákonných mezí.

Závěr a náklady řízení

13. Krajský soud tedy uzavírá, že žalobní námitky důvodnými neshledal, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
14. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 28. dubna 2020

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D.

samosoudce